

RechterTie.nl Nieuwsbrief

<http://www.rechtertief.nl/>

Nummer 13, 31 december 2003

Rechter Tie-avond

De tweede Rechter Tie-avond, georganiseerd door de Vereniging Nederland-China, is verzet.

In eerste instantie zouden Willem van Gulik (oudste zoon) en Carl Barkman (biograaf) op 17 maart *acte de présence* geven in De Kargadoor te Utrecht. Dit is echter verzet naar **woensdag 24 maart**. Op de website van de VNC kunt u [meer informatie](#) vinden over dit evenement, waaronder de wijze van inschrijving. De entree is gratis voor leden, niet-leden betalen €10.

Gezamenlijke maaltijd

Het lijkt me een aardig idee om die gelegenheid aan te grijpen kennis te maken met de lezers van deze nieuwsbrief. Nu ligt er toevallig een uitstekend authentiek Chinees restaurant genaamd "Het Paradijs" halfweg tussen het Centraal Station en De Kargadoor (kenners: zie Lekker 2004, pagina 104). Dat is geknipt voor een eenvoudige doch voedzame maaltijd alvorens men zich naar het intieme theatertje begeeft voor een (ont)spannende avond vol Guli-kiana.

Klinkt dat u als q'in-muziek in de oren? Laat mij dat dan geheel vrijblijvend even weten, zodat ik een idee krijg van het aantal mogelijk geïnteresseerden. Bij voldoende belangstelling zal ik voorbereidingen gaan treffen waarna de definitieve aanmelding zal volgen.

Portret van een genie (deel 2)

Zijn rapporten waren zakelijk, beknopt, geschreven in een glashelder Nederlands en vooral ook boeiend omdat de schrijver zoveel totaal verschillende bronnen kon aanboren: politici, ambtenaren, mannen van wetenschap en kunst, courtisanes, koelies enz., die hij meestal nog in hun eigen taal kon benaderen ook.

Ik herinner mij zijn reisverslag over Korea dat mijn toenmalige chef in Saigon omstreeks 1950 op mijn bureau wierp met de woorden: "Lees en leer, jongeman!"

Het werd wel gezegd dat Van Guliks rapportage weliswaar kwalitatief op een hoog peil stond, maar te schaars was omdat hij zijn tijd liever besteedde aan ondermeer zijn Rechter Tie romans. Dit is een misverstand. In Beiroet b.v. schreef hij weekrapporten (er werd in die tijd - 1956 tot 1959 - nog maar weinig gebruik gemaakt van codetelegrammen), die een schitterend overzicht gaven van Libanons gecompliceerde en steeds wisselende politieke verhoudingen. Zo'n frequente berichtgeving hoorde tot de uitzonderingen. De waarheid is dat Van Gulik zijn ambtelijke werkzaamheden kon verrichten in een fractie van de tijd die een ander daarvoor nodig had en dus bracht hij dagelijks maar een paar uur op kantoor door.

Hij had tijd voor alles, ook al, omdat hij zijn tijd zo goed indeelde. Waar een ander een uur verdeed aan een cocktail party, bleef Van Gulik een kwartiertje, schudde een aantal handen, praatte hier en daar, knikte velen vriendelijk toe en verdween om zegels te gaan snijden, zich op calligrafie toe te leggen, de Chinese luit te bespelen enz. enz.

Het is een misvatting te denken - zoals ook Janwillem van de Wetering lijkt te doen in zijn biografische schets "Robert van Gulik, zijn leven, zijn werk", uitgegeven door Elsevier bij de korte Rechter Tie roman "De nacht van de tijger" (1982) - dat het

Van Gulik "maar matig" beviel om diplomaat te zijn, vanwege "de beuzelarij van wauwelende ambtenaren". Integendeel, Van Gulik was er trots op in Nederlandse Rijksdienst te zijn.

Wel had hij naast zijn diplomatieke bezigheden behoefte aan wetenschappelijk werk en naast de wetenschap voelde hij de noodzaak "mijn voorstellingsvermogen de vrije loop te laten", wat hij in de Tie-romans kon doen.

Wordt vervolgd...

Ivan Verkade

RechterTie in 2003

Het begon allemaal met een telefoontje van Thomas van Gulik begin april: of ik op mijn website wat informatie wilde opnemen over de her-uitgave van de Rechter Tie-romans door uitgeverij Ravenberg Pers.

Negen maanden later is die website in omvang meer dan vertienvoudigd, net als mijn verzameling van en over Robert van Gulik. Bovendien is dit alweer de dertiende aflevering van de nieuwsbrief die door meer dan vijftig liefhebbers wordt gelezen. Het is hard gegaan in 2003. Moge het zo doorgaan in 2004.

In de geest van Robert van Gulik wens ik u allen *foe* en *sho*: geluk en een lang leven.

Rechter Tie en de 20 goudstukken

